

BÀI 1

- Bo à, như trong bài về Devachan (xin đọc mục Bài Viết trên trang web) thì người sang cõi bên kia không còn thể trở về cõi trần, vậy chuyện hiện hình giải thích ra sao ?

- Muốn nhìn sự việc đúng đắn thì phải tập nhìn theo quan điểm tinh thần, và nhìn trên bình diện rộng lớn hơn môi trường vật chất hữu hình. Theo cách đó, ngoài cõi vật chất còn những cõi thanh khác có làn rung động thanh bai hơn cõi trần, ứng với xúc động, tư tưởng của người. Hơn thế nữa, xúc động và tư tưởng của người khi phát ra sẽ in sâu mãi mãi trong chất ether của vũ trụ, thành ký ức của vũ trụ gọi là Akasha Records, tạm dịch là Thiên Ảnh ký. Tất cả lịch sử nhân loại ghi trong Thiên Ảnh ký này và người được huấn luyện có thể nhìn vào đó thấy lại quá khứ. Với sự hiện hình, xúc động mạnh mẽ như nỗi kinh hoàng lúc tử nạn, giận dữ, thù ghét, hoặc tư tưởng lặp đi lặp lại trong nhiều năm đã in dấu sâu đậm vào Thiên Ảnh ký và khi gặp điều kiện thích hợp, hình ảnh được gọi trở lại khiến chúng ta thấy nơi cõi trần .

- Vậy hình em thấy không phải là chính đương sự à. Ý, mà em chưa thấy bao giờ và cầu mong đừng bao giờ thấy !

- Không, chỉ là xúc động dữ dội ở địa điểm xảy ra tai nạn mà thôi và còn lưu lại, hoặc nếu đó là ngôi nhà thì có thể do tư tưởng của người cư ngụ trong nhà đó lâu năm, thấm nhập vào bầu không khí nơi ấy, mà không phải là chính người đó. Nói rộng ra thì những hình nói là chụp được người đã khuất cũng không phải là họ mà chỉ là hình ảnh in đậm nét trong Thiên Ảnh ký.

- Còn hình chụp được thú vật như chó mèo đã chết là sao ?

- À, cái đó là do tinh linh rần rấn phá chơi. Có những tinh linh ưa đùa nghịch, lợi dụng lòng tin, sự thiếu hiểu biết về cõi bên kia của người để gạt gẫm.

- Nhiều người đồng nói là họ được vong linh hướng dẫn (guide), và thường khi đó là vong linh người da đỏ Hoa Kỳ, lấy tên như The Eagle, nói cũng hay lắm Bo, đáp trúng phong phúc câu hỏi của người tới dự. Chẳng hạn vong linh hướng dẫn nói một người tới dự buổi cầu hồn đeo đồng hồ của con trai ông ta đã qua đời, và người này nhận là đúng vậy.

- Mình nên phân biệt hai hiện tượng đồng cốt, một là những bậc tiến hóa cao, họ nhường thân xác một cách hữu thức để nó được sử dụng vì ích lợi chung, thí dụ đức Jesus đã nhường thân xác cho đức Di Lặc tức đức Chúa sử dụng để giảng đạo tại Palestine trong ba năm cuối đời của ngài (đức Jesus). Hai là việc nhường thân xác một cách vô thức như trường hợp đồng cốt bình thường. Trong đại đa số trường hợp vong linh hướng dẫn này không phải là người đã khuất mà chỉ là những vỏ (shells), tức thể tinh cảm hay thể trí bị bỏ lại lúc con người thật rút lui khỏi những thể. Vỏ có đời sống riêng của nó là thói quen suy nghĩ, ký ức hay hành động của con người lúc còn sống, như vậy một cái vỏ của nhà khoa học sẽ thao thao bất tuyệt về ngành khoa học mà người này nghiên cứu lúc còn sống, vỏ của một nhà tu hành sẽ giảng về điều mà họ tin tưởng khi ở cõi trần, nhưng đó không phải là họ.

Sự phân biệt là bởi lượng tri thức hay ký ức của vỏ chỉ có tới lúc chủ nhân của nó qua đời, vậy thì nó không thể nói điều gì mới mẻ sau khi họ đã chết, mà chỉ lặp lại cái đã có. Để chứng minh, chúng ta thử xem những điều gọi là lời dạy của vong linh hướng dẫn -bất cứ vong linh nào- có gì là mới mẻ, lạ lùng, chưa có ai nói

không. Cung sẽ thấy là không có gì mới, lạ, không có gì mà cung chưa biết, và không có gì mà cung không thể tìm thấy trong sách vở, kinh điển hiện thời. Cái gọi là vong linh của nhà khoa học không đưa ra một công thức mới nào, của một nhà tôn giáo không có soi sáng nào mới. Một điểm rất đáng chú ý khác là vong linh hướng dẫn không nói lên điều gì mà hoặc người đồng, hoặc người tới hỏi không biết, tức vong linh nói chuyện mà người đồng hay người tới dự có biết không ít thì nhiều.

- Tại sao vậy ? Có chuyện kể vong linh nói vanh vách qua người đồng những điều mà người tới dự không biết, về nhà hồi thân nhân mới hay quả thật mình có ông chú hay bà cô tên Hai, tên Ba như vong linh bảo, qua đời trước khi họ sinh ra và không biết mặt.

- Chuyện như thế này, cảnh mà người đồng thấy là hình tư tưởng do người tới dự tạo ra, họ nhìn vào đó mà nói, nhìn vào hào quang của người đặt câu hỏi và thấy trong đó hồi ức về người đã khuất, hình dạng, những kỷ niệm chất chứa trong tâm thức người tới hỏi và lòng mong đợi, ao ước được trả lời. Đó là trường hợp thứ nhất, câu trả lời lấy từ hiểu biết của chính người đồng và người tham dự, tức chỉ có thể nói lên cái những người này đã biết không ít thì nhiều. Còn điều họ không biết, không có khái niệm thì cái vô không có gì để rút ra trả lời, nên nó không nói. Tóm tắt là những câu trả lời này là chính tư tưởng của người tham dự, nằm sẵn trong óc của họ rồi, nay trưng ra và họ trầm trồ rằng sao vong linh nói đúng quá, hay quá !

Trường hợp thứ hai là sự hiện diện của tinh linh, như đã nói tinh linh có tính khuấy phá và dựa vào nỗi ước ao muốn liên lạc với người thân để trêu ghẹo, làm cho ai tới hỏi người đồng tưởng là nói chuyện với người thân, trong khi thực ra nó chỉ là trò đùa của tinh linh. Đây là những tinh linh chưa tiến hóa và trong những buổi lên đồng nó còn có thể giả dạng thần thánh hay các nhân vật lịch sử, sử dụng những cái vô để mua lấy trận cười trước sự tin tưởng của ai tới dự.

- Còn nữa Bo ơi, để thử người ta hỏi này hỏi nọ và vong linh trả lời đúng bong.

- Thử như vậy không đủ để xác quyết đó là người chết trở về, là chính nhân vật mà vong linh xưng tên. Thứ nhất, tinh linh khuấy phá có thể hiện diện đưa ra những câu trả lời đó dễ dàng, và cung suýt soa tin rằng thân nhân có mặt trong khi tinh linh hớn hỡ vì gạt được người. Thứ hai, có việc tư tưởng người này ảnh hưởng được người khác, cho dù đó là tư tưởng người đã khuất. Một khi tư tưởng được tạo và phóng ra thì nó sẽ tồn tại bằng sinh lực tuôn vào nó lúc được tạo, tựa như hạt giống nhờ năng lực dự trữ trong hạt để mọc mầm. Tư tưởng hóa ra độc lập với người đã sinh ra nó, bao lâu mà năng lực ấy chưa tiêu tán thì nó vẫn còn tác động được vào trí não của ai cảm thụ nó. Theo cách đó tư tưởng của người đã khuất tuôn vào trí não người nhạy cảm, ở đây là người đồng, cho ra câu trả lời dựa vào hồi ức còn trong vỏ do thói quen cả một đời, khiến người ta tin rằng người quá vãng đang có mặt.

Đó là trường hợp của vô, còn nếu đó là tinh linh khuấy phá thì nó lấy chi tiết từ trong hào quang của người hiện diện. Lấy thí dụ cung đặt câu hỏi về ông Einstein với người đồng, trong trí cung đã có vài hiểu biết về ông Einstein, tinh linh sẽ dựa vào đó mà trả lời, hay dựa vào hiểu biết của người nào khác có mặt lúc ấy. Nói khác đi những tin tức, hiểu biết, chỉ dạy có được trong buổi ngồi đồng thường là không có gì mới lạ, nó đã nằm sẵn trong trí của ai đó hiện diện tại chỗ, và không thể có câu trả lời nào mà người hiện diện không biết trước. Họ có thể đã biết nhưng quên, và nay khi được trình bày lại thì lại cho rằng vong linh hay quá, thông suốt được chuyện trong nhà của họ mà chính họ không hay. Sự thực không phải vậy.

Nguyên tắc chung là vẫn có sự tiếp xúc giữa người ở thế giới này và người đã qua thế giới bên kia, nhưng nó thường nằm ở cõi tinh cảm và trí tuệ, tức người còn sống khi ngủ qua cõi tinh cảm gặp thân nhân ở đó, hay do lòng thương yêu trong sạch và sâu đậm, họ vào được cõi Devachan và hòa đồng với người mình thương yêu nơi ấy. Không gì ngăn cách được tình thương, kể cả cái chết, và có ngoại lệ là đôi khi người đã khuất có thể

tiếp xúc với người ở cõi trần, nhưng nhắc lại rằng đó là trường hợp đặc biệt ít khi xảy ra. Người chết thường là không thể tiếp xúc với người còn sống bằng ngũ quan, còn liên lạc qua trung gian đồng cốt là điều cần tránh vì nhiều lý do, một là bởi phương cách ấy thiếu chính xác như vừa nói ở trên, hai là nó gây nhân quả xấu cho cả người đồng lẫn vong linh nào tìm cách tiếp xúc, thí dụ như người tự tử.

- Người tự tử thì làm sao ?

- Có thể nói đến một trường hợp là khi qua cõi bên kia họ ý thức sự sai lầm của mình, và mong muốn trở lại cõi thế. Đi dự buổi ngời đồng với ý muốn tiếp xúc người đã khuất, và người đồng sẵn lòng cho họ mượn xác thân để nhờ đó sống lại trong giây phút là chuyện không sáng suốt. Chẳng những người tự tử sẽ phải trả giá cho hành động sai luật của họ là đã chấm dứt cuộc sống trước hạn kỳ, mà việc dùng thân xác người đồng, hay tạo cơ hội cho họ trở lại cõi trần qua buổi ngời đồng sẽ tăng cường những uẩn (skandha) trong con người họ, làm phần nhân quả nặng thêm, hai chuyện phối hợp khiến cho kiếp sống mới của họ khi tái sinh bị khó khăn hơn. Gọi người tự tử trở về qua việc đồng cốt là chuyện không nên làm và có phần ác độc, vì nó khơi dậy cái hồi ức và làm mạnh mẽ thêm nỗi đau khổ của họ, đau khổ vì nay đã mất sự sống, ham muốn được sống trở lại mà không được, cùng lúc ấy bị dẫn vật nơi cõi bên kia, vì họ thấy là tự tử không giúp họ thoát được vấn đề muốn thoát nơi cõi trần, nó vẫn còn ở đó và tự tử chỉ làm chuyện rối rắm hơn.

Nhưng chuyện gì cũng có ngoại lệ, có người tự tử vì quá đau khổ, trả giá quá nhiều nơi cõi trần khiến cho lỗi lầm tự tử được giảm khinh, và họ không gặp sự dẫn vật ở cõi tinh cảm như vừa nói. Nhưng đó không nên là lý do để chấm dứt kiếp sống sớm hơn đã định.

- Nói tiếp về mấy vong linh mà người đồng nói là người hướng dẫn họ (guide), bảo đó là người da đỏ khi xưa, tin được không Bo ?

- Cung à, không có ai hướng dẫn người đồng, cũng như không có thiên đàng hay địa ngục. Cuộc sống luôn tiến đến trước và linh hồn đi theo đường tiến hóa của mình, nó không vấn vương nơi cõi trần để hướng dẫn ai, trả lời những câu hỏi về tính duyên gia đạo, hậu vận của ai ! Trong đa số trường hợp chuyện mà người đồng thấy là hình tư tưởng trong hào quang của ai thắc mắc muốn có câu trả lời, và người hướng dẫn 'guide' là những cái vô đã nói, hay là tinh linh muốn mua lấy trò cười bằng cách lợi dụng lòng dễ tin của người tới dự.

- Không có địa ngục à ? Còn thiên đàng thì sao, không phải là cõi Devachan ư ? Hồi nhỏ em sợ mấy chuyện ngu đầu mã diện, thập điện Diêm vương lắm.

Tóm tắt diễn trình cái chết là như thế này, giai đoạn một cung bỏ thể xác cầm tinh con khi, bỏ thể sinh lực sau đó sinh hoạt trong thể tinh cảm, đó là giai đoạn hai. Lúc còn sống thể tinh cảm được nuôi dưỡng một phần nhờ ham muốn của xác thân, nay mất xác thân thì cũng không còn ham muốn, thể tinh cảm không còn gì nuôi sống thì nó cũng dần dần tàn lụi đi, tan rã, chỉ còn lại phần tinh hoa chân thiện mỹ. Nói thêm một chút ở đây là thể xác tan rã rồi thì tính dục và ham muốn tính dục cũng không còn, linh hồn trong thể tinh cảm sẽ không bị sức thu hút về tính dục nên không có chuyện lập gia đình ở cõi bên kia hay những điều nào phát xuất từ sinh hoạt của thể xác.

Sang giai đoạn ba cung sẽ mất đi thể tinh cảm và sống bằng phần tinh thần đẹp để nói ở trên, tâm thức này được dân gian gọi là thiên đàng hay tây phương cực lạc, hay cõi Devachan. Devachan là phần thưởng cho những gì tốt lành con người sinh ra nơi cõi trần thí dụ như tình thương, óc hiếu tri, nên có giới hạn và khi tới giới hạn tức là hết phần năng lực đã tuôn vào tình thương hay óc hiếu tri lúc còn sống, như cái xe chạy hết xăng, thì cung ... đi ra, xuống trần trở lại để học hỏi tiếp. Nhân quả xấu không đi vào cõi Devachan theo cung, mà chờ đợi khi cung tái sinh sẽ tác động ở cõi trần. Như vậy không có địa ngục ở cõi bên kia, hết sợ chưa ! Và

cũng không có trừng phạt sau khi chết.

- Thế những chuyện dễ sợ để dọa con nít là không có thực ?

- Có, nó có thực theo nghĩa đó là hình tư tưởng do người tạo ra và như thế hiện hữu. Ham muốn thấp kém, lòng thù hận ghét bỏ đều tạo nên hình tư tưởng xấu xí nằm ở cảnh thấp của cõi tinh cảm ngay trên mặt đất. Họa sĩ như Picasso, Edward Mund của Na uy và một số họa sĩ khác cảm được cảnh giới này nên họ vẽ tranh quái dị là vậy, cái họ thấy ở đó không đẹp chút nào. Nhưng không có sự trừng phạt sau khi chết. Địa ngục và sự trừng phạt chỉ có ở cõi trần này khi con người tái sinh, và do chính con người tự tạo cho mình, chứ không do Diêm vương hay thánh thần nào gây nên.

- Vậy tôn giáo dạy kinh cầu siêu, cầu hồn cho người đã khuất thì có lợi gì? và khi mình cầu nguyện cho người chết thì chuyện gì xảy ra ?

Chuyện nên nhớ là người đã khuất không thay đổi chút nào, họ vẫn là họ với tánh khí và khuynh hướng lúc còn sống, và nhất là họ không khôn ngoan hơn chỉ vì đã chết, tức tôn xưng người đã chết là thánh là thần thì không đúng. Đừng quên rằng ai không học hỏi trước về đời sống sau khi chết sẽ thấy hoang mang, rối trí lúc sang cõi bên kia, và như vậy nên cảm ơn trời là cung được biết Minh Triết Thiên Liêng trong kiếp này để không lạ lẫm về sau. Với ai qua đời mà không chuẩn bị tinh thần lúc còn sống, những lời cầu nguyện của người ở cõi trần hướng về người đã khuất có tác dụng an ủi, soi sáng, làm cho cảnh sống của họ trong trẻo, đẹp đẽ, bình an hơn. Bầu không khí chung quanh họ hóa thơm tho như có hương hoa vì lời cầu nguyện thiết tha, đây lòng thành là hình tư tưởng mỹ lệ, và lòng thương yêu đi kèm với hiểu biết sẽ bay đến người đã khuất giúp họ sớm ý thức cảnh đời mới theo mức tiến hóa của họ, được an lòng.

Cầu nguyện cho người quá vãng do vậy rất nên làm, rất hữu ích, vì tư tưởng thương yêu sâu đậm của người ở cõi trần gửi tới người quá vãng hiện ở cảnh giới của họ như bông hoa, làm cảnh sống của họ tươi vui bội phần. Người quá cố khi liên lạc được kể rằng chung quanh họ có nhiều hoa đẹp đẽ, và người này kinh ngạc trước vẻ mỹ lệ cùng sự tràn ngập vật như vậy nơi chỗ của họ. Yên chí đi, Bo hứa cung sẽ thấy được cảnh ấy nếu đi trước Bo !

- Trường hợp bị ám ảnh là sao, chẳng hạn như mình làm điều mà mình không định làm, xong việc mới tỉnh ngộ đó.

- Ấy là do bị tiêm nhiễm ảnh hưởng tâm linh xấu, y như vào nơi có bệnh dịch hoành hành thì người ta dễ bị mắc bệnh vậy. Ở gần mặt đất có một lớp đây những dục vọng và tật xấu của người. Lớp sương mù này thấm dầm vào tâm linh người ứng hợp với nó, tựa như miếng bông đá thấm nước, làm tê liệt phần đạo đức trong con người, kêu gọi bản tính xấu trời lên, thể hiện, đề bệp sức chống chọi của tính thiện nơi người, khiến nạn nhân không còn tự chủ nữa và bị xúi giục làm điều xấu. Nhìn ra điều ấy thì nạn nhân nên được hưởng sự giảm khinh thay vì bị lên án.

- Thỉnh thoảng có hiện tượng nhà bị ném đá mà không có ai làm thì ai ném vậy ?

- Đó là sự chọc phá của tinh linh. Vật chất đặc như hòn đá được phân rã thành các nguyên tử, và hòn đá được mang từ xa đến nơi dưới dạng phân rã, rồi nguyên tử được hợp lại thành hòn đá ở chỗ có hiện tượng.

- Trẻ chết sớm thì chúng đi đâu, và thú vật nữa ? Em nhớ hồi 4,5 tuổi con chó Mino chết em khóc quá chừng, Bo cũng khóc nữa ! Con Mino và con Kiki có vào thiên đàng không ? Em chưa nói Bo hay, con Kiki mới chết. Nó bỏ ăn vài bữa, ông thú y sĩ nói cho nó ngủ đi. Tính ra Kiki được 8-9 tuổi chó, tức là bằng cụ già tuổi người đó Bo.

- Trẻ nhỏ mà qua đời, chưa tới tuổi có trí khôn để có trách nhiệm, chưa tạo ra nhân quả dù xấu dù tốt để vào cõi Devachan nên chúng sẽ tái sinh tức thì. Nguyên tắc này cũng áp dụng cho ai đại khờ, sinh ra thiếu óc thông minh. Trong cả hai trường hợp, trí tuệ và tình cảm chưa phát triển nơi cõi trần và do vậy không phát triển sau khi chết. Nói rõ thêm là bởi tinh thần đi song song với vật chất, sự tiến hóa của tinh thần đi kèm với tiến hóa của hình thể, nếu sự phát triển của hình thể bị ngăn chặn thí dụ như trẻ nhỏ qua đời, người sinh ra bị đại khờ thì phần tâm linh cũng bị ngưng trệ và mục tiêu trong kiếp ấy của chân nhân không đạt được.

Vậy khi trẻ nhỏ chết, khi phá thai, hay người đại khờ chết, chân nhân sẽ tái sinh ngay để đi tới mục tiêu vì tái sinh ngay là cách giải quyết sự thất bại không đạt mục tiêu của kiếp vừa rồi. Có một điều cần nhớ kỹ là trong lúc nói chuyện mình dùng chữ đi vào, đi ra, nơi này nơi kia, nhưng tất cả là trạng thái tâm thức. Devachan không phải là nơi chốn, cõi tình cảm hay cõi trí cũng vậy. Tùy theo cung có tâm thức nào mà cung thấy mình ở cõi ứng hợp.

Còn con chó Mino à, điều kiện vào cõi Devachan là có trí tuệ phát triển phần nào, vì người bán khai, trẻ nhỏ, người bẩm sinh khờ dại chưa có phần trí tuệ mạnh nên tất cả tái sinh ngay mà không trải qua giai đoạn Devachan. Theo cùng nguyên tắc đó, thú vật chưa có trí tuệ nên cũng không có giai đoạn Devachan mà chúng hòa vào hồn khóm sau khi chết. Người ta có thể nói chó cảnh sát khôn ngoan, dĩ nhiên thú vật biết suy nghĩ nhưng đó không phải là trí tuệ đúng nghĩa mà nhiều phần là bản năng hơn. Trí tuệ thật sự khởi đầu từ bậc thấp nhất là ý thức về cái tôi, và thú vật chưa có cái tôi cá biệt đó. Ở giai đoạn sơ khai nó rất mơ hồ như cung thấy người bán khai, dù đã cao hơn thú vật một bậc nhưng tâm thức họ vẫn là tâm thức nhóm. Bộ lạc, dòng họ, thanh danh làng xóm đối với người như vậy rất quan trọng, từ từ cái tôi ngày càng mạnh, tách biệt với nhóm khiến con người độc lập hơn. Cái thú vị là tới mức tiến hóa cao người ta có tinh thần nhóm trở lại, kỳ này có ý nghĩa khác là thương yêu trọn nhân loại không phân biệt dòng giống, quốc gia, đồng hóa với mọi người trên địa cầu và muốn sự tốt đẹp, giải thoát cho tất cả chứ không cho riêng mình. Cung để ý là trong mọi trường hợp, cái cao nhất và cái thấp nhất thường giống nhau tuy tâm thức khác nhau, như thú vật có nhóm, hồn khóm còn người tiến hóa ý thức vạn vật là một, nhưng Bo đi lan man rồi.

- Em đọc báo thấy có việc ướp xác, như mắc bệnh nan y mà y học hiện nay chưa trị được, họ mới ướp xác với hy vọng là tương lai sẽ có cách chữa, khi ấy thể xác sẽ được làm sống lại. Mình nhìn việc ấy như thế nào hả Bo ?

- Mục tiêu nhằm tới của việc ướp xác là duy trì phần hình thể, trong khi cung biết tinh thần điều động hình thể, và cái chết lẫn tái sinh là luật chung trong vũ trụ. Ướp xác như vậy dựa trên lòng bầu vịu vào hình thể do thiếu hiểu biết mà ra, nó ngăn cản luật hủy diệt hình hài. Qua chuyện chôn cất và hỏa thiêu, nhìn theo khía cạnh vệ sinh và môi sinh ấy thì ướp xác, chôn xác vào lòng đất đều là chuyện không nên làm, thay vào đó người ta nên hỏa táng, vì nó mang lại ít nhất hai điều lợi. Thân xác hỏa thiêu sẽ khiến tiến trình tan rã sau khi chết của thể sinh lực được mau lẹ hơn, lợi thứ hai là mầm bệnh trong thân xác bị hủy diệt trong lúc hỏa thiêu nên môi sinh tức lòng đất được trong sạch, và môi trường hóa trong lành cho con người. Nghĩa trang vì lý do đó là vùng đất nên tránh xa, nó cũng sẽ là vùng dần biến mất trong tương lai khi con người thay đổi thái độ và chấp nhận hỏa thiêu nhiều hơn.

- Sau Devachan rồi thì chuyện gì xảy ra ?

- Chân nhân bắt đầu tạo thể trí, thể tình cảm mới cho cái tôi mới. Khi thể tình cảm tạo được một phần, nó mới bị thu hút vào gia đình hay người phụ nữ sẽ sinh ra thân xác mới ấy. Trong thể trí cũng như thể tình cảm có chứa sẵn những uẩn, mầm của quá khứ mà sẽ thể hiện qua con người mới. Bệnh tật, khuynh hướng đều nằm sẵn trong các thể đó và phôi thai thành hình từ cái thể tình cảm này.

- Vậy kỹ thuật thay đổi di truyền tử (genetic engineering) có qua mặt được thần nhân quả không, hãy khám phá là di truyền tử nào (gene) gây bệnh thì hoặc thay nó bằng di truyền tử khác tốt lành, hay cắt bỏ nó đi là không có bệnh nữa ?

- Gene hay di truyền tử là sự thể hiện của khuynh hướng tức uẩn (skandha) nằm sẵn trong các thể thanh, bao lâu mà cứng chưa sửa đổi những uẩn đó thì chúng sẽ thể hiện dưới hình thức này hay hình thức khác qua thân xác. Genetic engineering đang sửa chữa mặt biểu lộ nơi hình thể, còn thì đâu mỗi vẫn là việc trau luyện thân tâm. Kim cương để ngoài trời không sao hết, vẫn sáng chói như thường, nhưng sắt để ngoài trời bị rỉ sét ngay, vì nó có thể hóa hợp với oxygen. Người ta có thể làm cho sắt không hoen rỉ nhưng không thể biến nó thành kim cương. Bản chất hóa hợp với oxygen tiềm tàng sẵn trong sắt, cũng như tính nóng giận, dễ mắc bệnh nào đó tiềm tàng trong một ai, và cách hay nhất vẫn là chuyển hóa thay vì diệt trừ, học hỏi từ bệnh tật, tánh khí của mình để sáng suốt hơn.

Sự việc cho chúng ta thấy khoa học bắt đầu từ ngoài đi vào, từ phần hữu hình, còn MTTL bắt đầu từ trong đi ra, từ con người tinh thần để uốn nắn vật chất, khoa học cần thiết nhưng đường lối đúng đắn vẫn là để tâm linh ảnh hưởng hình thể, đi từ trên cao xuống vì cái cao làm chủ cái thấp nếu muốn tiến hóa.

- Có việc con người đầu thai thành thú vật hay không ? Tây phương chế nhạo thuyết luân hồi vì có niềm tin là con người có thể tái sinh thành con vật.

- Trên nguyên tắc là không, thiên nhiên đi tới mà không đi lui, một khi từ con thú thành người rồi thì linh hồn không trải qua kiếp thú nữa, nhưng trong trường hợp người quá nặng phần vật chất, dù qua đời mà vẫn muốn tiếp tục sống nơi cõi trần, hay người tự tử còn nuôi tiếc mạnh mẽ sự sống trong thân xác, họ sẽ tìm mọi cách để trở lại, hoặc nhập vào đồng cốt dùng người này làm trung gian sống tiếp, hoặc có thể nhập vào cả thú vật, chỉ vì lòng ham sống quá mạnh.

- Người thông minh vào cõi Devachan gặp thân nhân còn sống họ thắc mắc thì sao?

- Tâm trí con người tạm thời bị mê muội trong Devachan và không ý thức điều ấy, giống như ở cõi trần cũng quên không nhớ mình là Phật sắp thành. Hết thời hạn thì chân nhân tỉnh thức và chuẩn bị tái sinh.

- Mà làm sao em biết những điều Bo nói là đúng, nhiều khi Bo cũng phịa lắm.

- Thành ra chúng ta phải luôn luôn tỉnh thức và giữ một tinh thần cởi mở, cầu tiến, không nên câu chấp vào bất cứ chỉ dạy nào, và tiếp nhận càng nhiều hiểu biết càng tốt để ai phịa thì chúng ta biết ngay. Chỉ dạy nào dù đúng và hay tới mấy, vào một lúc kia sẽ hóa lỗi thời vì con người tiến hóa, cần chân lý thích hợp hơn. Hiểu biết mới sẽ tuần tự được đưa ra và cần tỉnh thức để học hỏi, phân biệt. Nó giống như định lý toán học, vật lý của thế kỷ 19 thì rất kỳ diệu và tuyệt vời cho lúc ấy, nhưng chắc chắn chúng ta không mua sách toán của thế kỷ 19 cho Trâm hay Thư học, chúng ta cũng không mua sách xuất bản năm 1989 mà sẽ chọn sách mới nhất.

Định lý toán của thế kỷ 19 vẫn đúng cho ngày nay, nhưng từ đó tới giờ đã có nhiều khám phá mới, làm cho toán thâm sâu phong phú thêm. Chuyện tâm linh cũng không khác, kinh Phật kinh Chúa là chân lý vĩnh cửu tuy vậy không phải là tất cả, vì con người thời đức Chúa đức Phật có tri thức và trình độ tinh thần khác với ngày nay, mỗi thời đại đều có chỉ dạy đưa ra để trợ giúp con người vào lúc ấy và thế kỷ 20, 21 cũng có tiết lộ để thiên nhiên bớt phần bí ẩn.

Cái chết là một trong những bí ẩn mà MTTL có lời giải thích, nó làm giảm rất nhiều nỗi lo lắng của con người và giúp họ chuẩn bị khi qua cuộc sống bên kia, cùng cho họ thấy rằng không có gì đáng sợ và mất mát. Bởi vậy ai đã biết thì được khuyến khích là trình bày sự thật về cái chết khi thuận tiện. Ráng đi, rồi chúng ta sẽ được ở lâu trong cõi Devachan do công đức này, rất hạnh phúc với hình tư tưởng của Kim, Trâm, Thư, cu Bi,

con chó Kiki, con mèo Ji đủ hết, không thiếu một ai.

Tin Tin

Sách tham khảo:

- The Mahatmas' Letters to A.P.Sinnett.
- H.P.Blavatsky's Collected Writings.
- Esoteric Healing, by A.A. Bailey
- A Treatise on White Magic, "
- A Treatise on Cosmic Fire, "
- The Initiate in the New World by Cyril Scott
- Bone of Contention, "